

توسعه نظام مدیریت انرژی-محیط زیست در شرکت بهره برداری نفت و گاز آغاچاری

^۱ لیلا ابراهیمی قوام آبادی ، حسین مسعودیان^۲

دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات خوزستان

Email: leilaebrahimi@yahoo.com

چکیده :

توجه به معیار بهره وری، یکی از اساسی ترین معیارهای سنجش پیشرفت و میزان مصرف سرانه انرژی در کشورها میباشد. با افزایش قیمت های انرژی و بروز مشکلات زیست محیطی، مسئله افزایش بهره وری و جلوگیری از آلودگی محیط زیست، بعد جدیدی به معیار فوق به این مفهوم که مصرف انرژی در جوامع مختلف در صورتی ملاک پیشرفت تلقی می گردد که دارای دو ویژگی باشد، اول آنکه مصارف انرژی در بخش های مختلف از قبیل صنعتی، کشاورزی، خدماتی و رفاهی از ترکیب و هماهنگی معقولی برخوردار باشد و دوم آنکه حداکثر بهره وری از انرژی مصرف شده به عمل آمده باشد. این امر در واقع تغییری در معیار ارزیابی مصرف انرژی محسوب می شود که به جایگزینی معیار مطلوبیت بهره وری انرژی به جای میزان مصرف انرژی انجامیده است. مطالعات انجام شده نشان می دهد که در میان اهداف مربوط به بخش انرژی در کشورهای مختلف، بهبود راندمان و بهینه سازی مصرف انرژی از اولویت برخوردار است. در اجرای یک نظام مدیریت انرژی- محیط زیست گام نخست شنا سایی منابع تولید آلاینده و تعیین شاخص های آلودگی می باشد. پس از آن، با تهیه چک لیست، اطلاعات مورد نیاز جمع آوری می شود. در صورت وجود نواقص اطلاعاتی، ممیزی زیست محیطی برای تکمیل اطلاعات مورد نیاز ضروری است. بدین ترتیب، با مطالعه و بررسی اطلاعات جمع آوری شده می توان تحلیلی از وضعیت زیست محیطی موجود به دست آورد. مرحله بعدی، بررسی راهکارهای کاهش آلاینده هاست. در این مرحله، اقدامات مختلفی برای کاهش میزان آلاینده ها مورد مطالعه قرار می گیرد. پس از تحلیل و ارزیابی راهکارها مناسب ترین راهکار را برای کاهش آلاینده ها انتخاب می شود. تهیه، تدوین و ارائه دستورالعمل ممیزی آخرین مرحله در توسعه نظام مدیریت انرژی- محیط زیست به شمار می رود. در این تحقیق مراحل بالا در شرکت بهره برداری نفت و گاز آغاچاری مورد بررسی قرار گرفته است.

کلمات کلیدی : محیط زیست، ممیزی انرژی، آلودگی، بهره برداری نفت و گاز، بهینه سازی انرژی

-
- ۱- استاد یار گروه مدیریت محیط زیست، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات خوزستان
 - ۲- کارشناس ارشد برنامه ریزی مدیریت و آموزش محیط زیست ، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات خوزستان

۱- مقدمه :

ممیزی انرژی، رویکردی سیستماتیک جهت ارزیابی و تصمیم‌گیری در مدیریت انرژی است این مدیریت سعی دارد که بین انرژیهای ورودی و استفاده از آن تعادل برقرار سازد. مدیریت در ممیزی انرژی پس شناسایی اشکال مختلف انرژی موجود، به محاسبه انرژی طبق توابع گسسته می پردازد. این ممیزی، یک ابزار مؤثر برای تعریف و اجرای برنامه جامع مدیریت انرژی است. این مدیریت چگونگی کنترل، استفاده منطقی از انرژی و همچنین کاهش اتلاف انرژی به حداقل ممکن، بدون اینکه به نیازهای اصلی یک فرایند اثر بگذارد اطلاق می شود [۲]. با نگاهی به آمار و اطلاعات موجود درباره فاصله شدت مصرف انرژی در ایران با کشورهای توسعه یافته، مصرف ناکارای انرژی در کشور ما بیشتر به چشم می آید که از مهمترین دلایل آن بازده پایین فناوری های تبدیل انرژی و فرهنگ غیر صحیح مصرف انرژی می باشد [۱]. در کشورهای توسعه یافته ما شاهد این هستیم که، با وجود افزایش تولید ناخالص داخلی آنها، شدت مصرف انرژی کاهش داشته است. برای بسیاری از این کشورها دهه های ۱۹۷۰ و ۱۹۸۰ دوره عطفی برای اعمال مدیریت در پایین آوردن هزینه‌ها و برنامه ریزی کارآمد تر برای مصرف انرژی در توسعه اقتصادی و بخش های صنعتی، حمل و نقل و ساختمان بوده است. در حال حاضر این کشورها مصرف انرژی خود را به ازای یک درصد رشد تولید ناخالص ملی به چهارم دهم درصد رسانیده اند در صورتیکه در ایران به ازای هر یک درصد رشد تولید ناخالص ملی یک درصد افزایش مصرف انرژی داشته ایم [۲]. برای کاهش سهم انرژی در قیمت تمام شده محصولات نهایی، کاهش آلودگی‌های زیست‌محیطی، باید به بهسازی، نوسازی و توسعه فعالیت‌های تحقیق و توسعه‌ای در بخش انرژی همت گماشت. هزینه‌های لازم برای سرمایه‌گذاری در بخش انرژی با توجه به عوامل فوق، موضوع مدیریت انرژی در کشورهای مختلف در چارچوب طرح‌های کلان توسعه اقتصادی واجتماعی قرار داشته و با توجه به موقعیت و شرایط اقتصادی و همچنین میزان دستیابی به انرژی، برنامه‌ها و ساختار تشکیلاتی مناسب آن پایه‌ریزی می گردد. در کشورهای مختلف جهان، برنامه مدیریت انرژی، اهداف گوناگونی را از جمله تعدیل ساختار، بهبود مدیریت‌ها، نوآوری فنی، ایجاد انگیزه‌های اقتصادی، پشتیبانی مالی و قوانین مناسب و تغییر الگوی رفتاری را پیگیری نموده است. در کشور ما مطالعات و تحقیقات انجام شده نشان می‌دهد که به دلیل قیمت‌های پایین انرژی، نبود مدیریت صحیح انرژی و همچنین ساختار نامناسب صنعتی و تکنولوژیک، شدت مصرف انرژی بسته به فرایندهای مختلف تولیدی چندین برابر شدت مصرف انرژی در سایر کشورهای جهان می باشد. همچنین سهم مصرف انرژی در بخش‌های مختلف انرژی بر از هماهنگی لازم و قابل قبولی برخوردار نمی‌باشد. پیش‌بینی شده است که پتانسیل صرفه‌جویی انرژی در مجموعه بخش‌های انرژی بر بطور متوسط حدود ۳۰ درصد باشد که در صورت اجرای برنامه‌های مدیریت انرژی، درآمد حاصل از صدور این میزان انرژی صرفه جویی شده به بیش از ۵ میلیارد دلار در سال بالغ خواهد شد بحث حاضر نگرشی کلی به سازماندهی و مدیریت انرژی در شرکت بهره برداری نفت و گاز آغاجاری می پردازد. در همین راستا این شرکت اجرای مدیریت صحیح انرژی و گسترش کار برد بهینه انرژی در کلیه فرآیندهای تولیدی و خدماتی تحت کنترل خود را جهت بهینه سازی مصرف انرژی در دستور کار خود قرار داده است.

۲- روش بررسی :

برای انجام این تحقیق ابتدا کلیه اطلاعات مورد نیاز از طریق مراجعه به مراکز مرتبط و از جمله شرکت بهره برداری نفت و گاز آغاجاری، مدیریت انرژی این شرکت، و مراجعه به سایتهای اینترنتی مختلف جمع آوری شدند. پس از آن کلیه اطلاعات فوق به صورت توصیفی و میدانی بررسی و با توجه به اهداف تحقیق طبقه بندی شده و به بررسی وضعیت و مشخص نمودن راهکارهای مدیریتی مصرف انرژی پرداخته شده است.

۳- شرکت بهره برداری نفت و گاز آغاچاری

شرکت بهره برداری نفت و گاز آغاچاری از جمله شرکت های تابعه شرکت ملی مناطق نفت خیز جنوب است که وظیفه راهبری عملیات تولید، فرآورش و انتقال نفت و گاز را با فعالیت مستمر دوازده واحد بهره برداری و هشت کارخانه گاز و گاز مایع، دوازده ایستگاه تقویت فشار و پنج ایستگاه تزریق گاز و سه واحد نمک زدایی به عهده دارد. این شرکت با تولید میانگین ۷۸۳ هزار بشکه نفت سبک و سنگین از هفت میدان نفتی خوراک پالایشگاه های داخل کشور و همچنین نفت مورد نیاز برای صادرات را تامین می کند.

۴- مبانی نظری نظام مدیریت انرژی

نظام مدیریت استاندارد به مجموعه اقدامات سازمان در چارچوب مشخص گفته می شود تا از آن طریق فعالیتهايش به صورتی انجام شود که بتواند به اهداف تعیین شده دست یابد [۹]. مدیریت انرژی مجموعه ای از راهبردها و روش ها است که به منظور بهینه سازی مصرف انرژی در سازمان به کار گرفته می شود [۸]. نظام مدیریت انرژی استاندارد مکتوبی است که چارچوب و خطوط راهنمای مورد نیاز را به منظور مدیریت کارا و اثربخش منابع انرژی در سازمان ها ایجاد می کند. در این نظام آرمانها و اهداف روشنی به منظور مدیریت منابع انرژی تعریف و تنظیم می شود و شاخص های کلیدی عملکرد در حوزه انرژی اندازه گیری و پایش می شوند. این نظام موضوع انرژی را به فعالیتهای روزانه پیوند زده و در واقع مدیریت انرژی بخشی از فعالیتهای و مسئولیتهای روزمره کارکنان در سرتاسر سازمان می شود [۳]. از دیدگاه سازمان بین المللی استاندارد، استاندارد مدیریت انرژی صرفاً یک راهنمای فنی نیست بلکه در گروه استانداردهای سیستم مدیریت قرار می گیرد؛ سری ۹۰۰۰ برای مدیریت ISO برای مدیریت کیفیت، سری ISO ۱۴۰۰۰ از دیدگاه سازمان بین المللی استاندارد، مدیریت انرژی [۱۰] برای مدیریت انرژی ISO محیط زیست و سری ۵۰۰۰۱ مؤثر نه تنها بر روی پتانسیلهای مهم کاهش مصرف انرژی اثر دارد بلکه در کاهش انتشار گازهای گلخانه ای در سراسر جهان نیز مؤثر است.

۵- وظایف اصلی واحد بهینه سازی مصرف انرژی در شرکت ملی مناطق نفتخیز جنوب

با توجه به مدل سیستم مدیریت انرژی در استاندارد ۱۶۰۰۱ تعریف شده است، PDCA که مبتنی بر چرخه EN فعالیتهاى مورد انتظار واحدهای بهینه سازی مصرف انرژی در این شرکت، به شرح ذیل خواهد بود:

۱- بررسی و ارزیابی طرحهای پیشنهادی بهینه سازی مصرف انرژی

۲- نظارت بر طرح های بهینه سازی مصرف انرژی در دست اجرا و حسن پیاده سازی نظام مدیریت انرژی

۳- تسری نظام مدیریت انرژی در سازمان

۴- مشارکت در تهیه و تنظیم بانک اطلاعاتی از فناوریهای نوین

۶- نظام مدیریت انرژی - محیط زیست در شرکت بهره برداری نفت و گاز آغاچاری

فعاليتها و فرآیندهای استخراج و تولید نفت و گاز پتانسیل بالایی در تخریب و آلودگی محیط زیست دارند. امکان کاهش اثرات مخرب زیست محیطی این فعاليتها با پیشرفت علم و تکنولوژی فراهم شده و فعاليتهاى مختلفی در نقاط مختلف جهان در راستای تولید پاک نفت و گاز صورت پذیرفته است. هر چند مجموعه فعاليتها در راستای بهبود

وضعیت زیست محیطی هنگامی کارآمد و موثر می‌باشد، که تحت نظام یکپارچه مدیریت محیط زیست شکل گرفته و ساماندهی گردد. بنابراین، تنها به کمک یک نظام مدیریتی مناسب برای محیط زیست می‌توان آلودگی‌های زیست محیطی را به حداقل رساند. نظام مدیریت انرژی - محیط زیست مجموعه‌ای از فرآیندها و اقداماتی است که امکان کاهش آسیب‌های زیست محیطی هزینه‌های اجتماعی و افزایش کارایی سیستم را فراهم می‌کنند.

۷- مفاهیم کاربردی در نظام مدیریت انرژی - محیط زیست

نظام مدیریت انرژی - محیط زیست مجموعه‌ای از روش‌های مدیریت است که امکان تشخیص، ارزیابی و کاهش تأثیرات زیست محیطی فعالیتهای مرتبط با تولید و انتقال انرژی را فراهم می‌نماید. این نظام، شامل چرخه‌ی برنامه ریزی، اجرا، ارزیابی و اقدام است.

۱- نموداری است که کلیه ی سطوح جریان انرژی (Reference Energy System): (RES) نمودار مرجع انرژی (اولیه، تبدیل، انتقال، توزیع و مصرف‌کننده‌ی نهایی را برای حامل‌های مختلف انرژی نشان شامل برداشت، فرآیندهای می‌دهد.

۲- نمودار جریان زیست محیطی (ابزاری برای شناسایی و مشخص (Environmental Flow Diagram): (EFD) واحدهای فرآیندی ترسیم می‌شود. PFD و RES نمودن منابع تولید آلاینده می‌باشد. این نمودار بر اساس

۸- اهداف نظام مدیریت انرژی - محیط زیست

هدف نهایی نظام مدیریت محیط زیست کاهش اثرات مخرب زیست محیطی آلاینده‌ها توأم با کاهش سطح آنها در محیط زیست می‌باشد. اهداف کلی این نظام عبارتند از:

- بررسی کلیه آلاینده‌های زیست محیطی مربوط به سطوح مختلف انرژی

- تحلیل فنی و اقتصادی راهکارهای زیست محیطی

- ارزیابی تکنولوژی‌های نوین برای کاهش و کنترل آلاینده‌ها

۹- دستورالعمل تهیه نمودار جریان زیست محیطی

این نمودار بر اساس سطوح انرژی موجود در نمودار مرجع انرژی تهیه می‌شود و علاوه بر آن واحدهای فرآیندی با در نظر گرفتن واحدها با جزئیات بیشتری مورد تمرکز قرار می‌گیرند. با بررسی نمودن سطوح مختلف انرژی در PFD نمودار مرجع انرژی هر واحد عملیاتی، امکان تولید آلاینده در آن سطح بررسی می‌شود. علاوه بر این، در صورتی که واحد، منابع احتمالی تولید آلاینده ها PFD واحد فرآیندی خاصی نیز در سطحی از انرژی موجود باشد، به کمک شناسایی خواهد شد. در بخش انتهایی، سطحی برای آلودگی‌های تولید شده تحت عنوان آلودگی نهایی در نظر گرفته شده است. این سطح بر اساس منبع پذیرنده ی آلاینده‌ها شامل آب، هوا و خاک تقسیم‌بندی می‌شود. آلودگی‌های هر واحد مشخص شده و بسته به نوع آلاینده‌ها واردیکی از منابع پذیرنده ی آلودگی PFD بخش با مطالعه‌ی نوع فرایند و می‌شود. بنابراین، بدیهی است که برای تهیه نمودار جریان زیست محیطی باید تغییرات مربوط به این منابع را در نمودار جریان انرژی لحاظ نمود. واحدهایی که در ارتباط با بخش محیط زیست نبوده اند، مانند شبکه‌ی انتقال برق از نمودار حذف خواهند شد و در مقابل واحدهای غیر فرآیندی تولید آلاینده مانند واحدهای تصفیه پساب صنعتی به

نمودار اضافه خواهند شد تا تمام آلاینده‌های مرتبط با صنایع بالادستی نفت و گاز در نمودار جریان زیست محیطی نمایش داده شده باشند. از این نمودار جهت تعیین منابع تولید آلاینده، تقسیم جریان آلاینده‌ها براساس منابع پذیرنده و تبیین تأثیر راهکارهای بهینه‌سازی انرژی و کاهش آلاینده‌های زیست محیطی استفاده می‌شود.

۹- شاخص های آلودگی

برای برآورد میزان انتشار آلاینده‌ها به اتمسفر، اندازه‌گیری گازهای گلخانه‌ای شامل N_2O و CO و CH_4 ضروری است. شاخص‌های موجود برای بررسی وضعیت THC و CO ، SO_2 ، NO_x همچنین آلاینده‌های هوا شامل Oil ، $Total\ Hardness$ ، COD ، BOD ، $Heavy\ Metals$ ، $Grease$ و پساب نیز عبارتند از:

۱۰- نحوه برآورد میزان آلاینده‌ها

در این بخش ابتدا روش‌های برآورد میزان آلاینده‌ها در بخش هوا مورد بررسی قرار می‌گیرد. سپس به روش مورد استفاده در بخش آب و پساب اشاره می‌شود.

۱۰-۱- روش‌های برآورد میزان آلاینده‌ها در بخش هوا

روش‌های مختلفی برای برآورد میزان انتشار آلاینده‌ها وجود دارد. این روش‌ها به طور کلی عبارتند از:

۱- نمونه‌برداری از منابع انتشار: در این روش، دقت کاربر و دقت دستگاه اندازه‌گیری در برآورد میزان انتشار آلاینده‌ها بسیار تأثیرگذار است. علاوه بر این، در صورتی که اندازه‌گیری‌ها در فاصله‌های زمانی مناسب و در سال‌های متوالی انجام پذیرد، داده‌های به دست آمده قابل اعتمادتر خواهد بود.

۲- ضرایب انتشار موجود در منابع بین‌المللی: این روش یکی از ساده‌ترین روش‌های تخمین میزان آلاینده‌های گازی است. به کمک ضرایب انتشار موجود در منابع بین‌المللی مانند می‌توان میزان آلاینده‌های EPA و API ، $IPCC$ تولیدی در بخش‌های مختلف صنایع بالادستی نفت و گاز را تخمین زد.

۳- محاسبات مهندسی: با استفاده از قوانین فیزیک مانند موازنه‌ی جرم و همچنین استفاده از محاسبات مربوطه می‌توان میزان آلاینده‌ها را تخمین زد. در این روش، در برخی موارد از ساده‌سازی برای تخمین میزان آلاینده‌ها استفاده می‌شود.

۴- شبیه‌سازی فرآیند: برآورد میزان انتشار آلاینده‌ها به کمک نرم افزارهای شبیه‌سازی موجود مانند (Aspen) روش دیگری برای تخمین میزان آلاینده‌هاست. باید توجه داشت در این روش در برخی موارد نیاز به اطلاعات جزئی برای شبیه‌سازی فرآیند وجود دارد. از فرض‌های ساده‌کننده نیز برای شبیه‌سازی فرآیند استفاده می‌شود.

در راستای برآورد میزان انتشار آلاینده‌ها در بهره‌برداری نفت و گاز آغاجاری از هر چهار روش فوق بصورت ترکیبی بهره گرفته شده است.

۵- نمونه برداری از پساب بهداشتی و صنعتی بهترین و دقیق‌ترین روش برآورد میزان آلاینده‌ها برای ارزیابی وضعیت آب و پساب می‌باشد

۱۰-۲- نمودار جریان زیست محیطی (EFD)

نمودار جریان زیست محیطی بر اساس فرآیندهای نمودار مرجع انرژی طراحی می شود

۱۰-۲-۱- واحد رطوبت زدایی گاز مایع

در واحد هـای گاز مایع برای بازیافت گاز از نفت و سپس جذب آب همراه گاز وجود دارد. مشکل عمده ی زیست محیطی مرتبط با این واحد، انتشار آلاینده های هوا و گازهای گلخانه ای به اتمسفر می باشد. در هر واحد گاز مایع جهت جذب آب موجود در گاز طبیعی از اتیلن گلیکول در واحد رطوبت زدایی استفاده می شود. اما اتیلن گلیکول همراه با جذب آب، متان، ترکیبات آلی فرار (Volatile Organic Compounds) (VOC) و آلاینده های خطرناک (Hazardous Air Pollutants) (HAP) را نیز جذب می کند. اتیلن گلیکول در ریویولر با خارج شدن آب احیا می شود و ترکیبات جذب شده ی آن وارد هوای محیط می گردند و منجر به آلودگی هوای منطقه می شوند. همچنین، ارتفاع کوتاه ونت سرد (Cold Vent) در واحد رطوبت زدایی گاز مایع، انتشار آلاینده ها در محدوده ی تنفس افراد را به همراه دارد که علاوه بر هدررفت سرمایه، سلامتی ساکنین منطقه را به خطر می اندازد.

۱۰-۲-۲- گودال سوخت و حوضچه تبخیر

گودال سوخت و حوضچه تبخیر، علاوه بر آلودگی هوا در اثر تبخیر از حوضچه و یا سوزاندن ضایعات نفتی موجود در گودال، باعث آلودگی خاک و آب های زیرزمینی نیز می شوند. در مورد آلودگی هوا، گازهای متصاعد شده از حوضچه های تبخیر می تواند شامل ترکیبات آلی فرار باشد که باعث آلودگی هوای منطقه می گردد. در مورد آلودگی آب های زیرزمینی در این بخش، پساب های صنعتی جاری پس از جمع آوری، یا به حوضچه های تبخیر سراریز می شوند و یا به چاه های جاذب تزریق می گردند. نشت پساب های آلوده به نفت از این حوضچه های تبخیر و گودال های سوخت به آب های زیرزمینی می تواند باعث تخریب و آلودگی این منابع آب گردد.

۱۰-۲-۳- مخازن نگهداری و تجهیزات انتقال

ونت گاز به اتمسفر یکی از موارد مربوط به مخازن نگهداری است که منجر به آلودگی هوا می گردد. در اثر ونت ها، گازها مستقیماً و بدون سوختن وارد اتمسفر می شوند که معمولاً مقدار کمی دارند و غالباً در تنظیم تغییرات فشار سیستم های کنترلی مورد استفاده قرار می گیرند.

۱۰-۲-۴- فلرها و تجهیزات احتراقی

به طور کلی، گاز همراه نفت جهت تزریق مجدد به چاهها استفاده می شود و فلرهای موجود فقط جهت کنترل فشار ورودی و یا خروجی در واحدها تعبیه شده اند. فلرهای موجود، علاوه بر هدر دادن سرمایه با مشکلات زیست محیطی نظیر تشکیل دوده همراه هستند که باعث آلودگی هوای منطقه می گردند. تجهیزات احتراقی با انتشار گازهای احتراقی به محیط از منابع آلودگی هوا می باشند. بخش عمده ی این آلودگی ناشی از واحد افزایش فشار توسط توربوکمپها و توربوکمپسورها است. ریویولرهای متان زدا و کمپرسورهای گاز سبک در واحد های گاز مایع نیز از منابع انتشار گازهای آلاینده ی هوا می باشند.

۱۱- تحلیل نتایج حاصل از ممیزی و بررسی وضعیت زیست محیطی

در این بخش نتایج حاصل از ممیزی در دو حوزه هوا و آب و پساب مورد بررسی قرار گرفته و وضعیت زیست محیطی عملیاتی مشخص شده است.

۱۱-۱- تحلیل و ارزیابی نتایج بدست آمده از ممیزی در بخش هوا

همانگونه که ذکر گردید، احتراق سوخت در تجهیزات احتراقی یکی از منابع عمده آلاینده‌های منتشر شده در هوای منطقه می‌باشد. تجهیزات احتراقی سهیم در انتشار گازهای گلخانه‌ای و آلاینده‌های هوای منطقه عبارتند از ، بویلرهای واحد گاز مایع - توربوپمپ‌های - توربین‌های گازی - کوره های واحد های نمک‌زدایی

میزان انتشار گازهای گلخانه‌ای و آلاینده‌های معیار ، به یکی از دو روش اندازه گیری مستقیم و تخمین انتشارات با انجام محاسبات توسط ضرایب انتشار یا با استفاده از روابط پایه‌ای مهندسی بدست می آید. در این راستا، در واحدهایی نظیر بویلرهای واحد گاز مایع کوره های واحد نمک‌زدایی و توربوپمپ‌های که امکان اندازه‌گیری وجود داشته است، با استفاده از اندازه‌گیری مستقیم از واحدهای آلاینده و به کمک میزان دبی خروجی از دودکش هر واحد، میزان انتشار گازهای گلخانه‌ای و آلاینده‌های معیار مشخص شده است. با توجه به نتایج حاصل شده در مورد انتشار گاز دی اکسید کربن نمود درصد میزان انتشار این گاز را در منطقه به خود اختصاص داده اند. انتشار گازهای گلخانه‌ای در واحدهایی نظیر توربوپمپ‌های نفت و بویلرهای واحد گاز مایع به نسبت سایر واحدها کمتر است.

۱۱-۲- تحلیل نتایج ممیزی در بخش آب و پساب

در این بخش به کمک نتایج حاصل از آنالیز نمونه‌های آب و پساب برداشت شده و با استفاده از استانداردهای پارامترهای معین‌کننده ی کیفیت آب و یا پساب شامل پارامترهای فیزیکی، شیمیایی و بیولوژیکی بررسی شدند. در مورد آب رودخانه های مجاور، با توجه به امکان استفاده از این آب برای مصارف صنعتی در منطقه، کیفیت آن با استاندارد موجود برای مصارف صنعتی مقایسه گردیده است. غلظت کل جامدات محلول در نمونه از مقدار استاندارد بالاتر می‌باشد. در مورد غلظت چربی و روغن، با مقایسه‌ی مقدار غلظت چربی و روغن موجود در نمونه‌ی پساب ورودی به حوضچه‌ی تبخیر واحد های گاز مایع با مقدار استاندارد مشخص می‌شود که، غلظت این پارامتر اختلاف بسیار قابل توجهی را با مقدار استاندارد دارد.

۱۲- محاسبه‌ی جرایم زیست محیطی

جرایم زیست محیطی به هر گونه فعالیت یا عدم فعالیت که باعث ورود آسیب و صدمه‌ی شدید به محیط زیست و .. بنابراین تعریف، جرایم زیست محیطی در دو بخش [۴] به خطر افتادن جدی سلامت بشر می‌شود، اطلاق می‌گردد جرایم تخریب و جرایم آلودگی مطرح می‌گردند. منظور از تخریب، هر گونه تغییر در منابع طبیعی است که تعادل طبیعت و تنوع زیستی را به طور جدی در معرض خطر قرار دهد. در مورد آلودگی، بر اساس ماده ی ۹ قانون حفاظت و بهسازی محیط زیست، آلوده ساختن محیط زیست عبارت است از پخش یا آمیختن مواد خارجی به آب یا هوا یا خاک یا زمین به میزانی که کیفیت فیزیکی یا شیمیایی یا بیولوژیکی آن را به طوری که برای انسان یا سایر موجودات زنده یا گیاهان یا آثار و ابنیه زیان آور باشد، تغییر دهد. طبق آیین‌نامه‌ی جرایم زیست محیطی، جریمه‌ی زیست محیطی واحدهای تخریب‌کننده یا آلوده‌کننده‌ی محیط زیست، توسط سازمان حفاظت محیط زیست محاسبه و به مقرر، مطابق قانون حفاظت و بهسازی محیط زیست واحد اعلام می‌گردد و در صورت عدم پرداخت جریمه در موعد

اقدام خواهد شد. میزان جریمه‌ی آلودگی هوا از حاصل ضرب چندین پارامتر برای آلاینده‌ترین عامل به دست خواهد آمد. این پارامترها عبارتند از: حجم کل خروجی در ماه بر حسب متر مکعب، میزان آلودگی، ضریب ریالی و ضریب حساسیت منطقه. ضریب ریالی هر آلاینده و ضریب حساسیت منطقه نیز در استانداردهای تخلیه گازهای خروجی از واحدهای بالادستی نفت سازمان حفاظت محیط زیست موجود است [۴]. از پارامترهای اشاره شده در بالا، میزان آلودگی توسط رابطه‌ی زیر محاسبه می‌شود.

$$(۱) \quad \text{حد مجاز} / \text{حد مجاز} - \text{غلظت اندازه‌گیری شده} = \text{میزان آلودگی حد مجاز}$$

۱۳- سناریوهای کاهش مصرف انرژی و تأثیر آن بر میزان انتشار آلاینده‌های هوا

پس از تحلیل وضعیت زیست محیطی و شناسایی نقاطی که به لحاظ زیست محیطی دارای مشکل می‌باشند، نوبت به بررسی راهکارهای موجود جهت کاهش میزان آلاینده‌های تولیدی می‌رسد

۱۳-۱- راهکارهای مرتبط با بهینه سازی مصرف انرژی

با توسعه ی سیستم بهم پیوسته ی انرژی می توان بیشترین استفاده را از پتانسیل‌های تولید انرژی نمود. این راهکارها شامل بهینه سازی واحد بازیافت گاز مایع و بازیافت حرارت گازهای احتراق در ایستگاه‌های تزریق گاز، استفاده از چیلرهای جذبی برای کاهش دمای هوای ورودی به توربین و خنک نمودن ساختمان‌ها می‌باشند. براساس محاسبات صورت گرفته، اجرایی شدن این راهکارها موجب تغییر در میزان آلاینده‌های گازی تولیدی در منطقه خواهد شد.

۱۳-۲- راهکارهای مرتبط با مسایل زیست محیطی

۱- واحد رطوبت زدایی گاز مایع

همان‌گونه که اشاره گردید، واحد رطوبت‌زدایی گاز مایع در مرحله‌ی احیای اتیلن گلیکول، متان و ترکیبات آلی فرآر را به اتمسفر منتشر می‌نماید که منجر به آلودگی هوای منطقه می‌شود. در ادامه، راهکار موجود برای بهبود این وضعیت معرفی می‌گردد.

۲- تنظیم دبی اتیلن گلیکول

میزان متانی که توسط اتیلن گلیکول جذب می‌شود و پس از احیای آن وارد محیط می‌گردد با میزان اتیلن گلیکول استفاده شده به عنوان جاذب رطوبت رابطه‌ی مستقیم دارد [۵]. در بسیاری از واحدها دبی اتیلن گلیکول مورد استفاده در واحد رطوبت زدایی بیش از مقدار مورد نیاز است. این میزان، کمکی به جذب بیشتر آب از گاز طبیعی نخواهد کرد اما انتشار متان از این واحد را افزایش می‌دهد. با تنظیم دبی اتیلن گلیکول می‌توان از انتشار متان جلوگیری نمود. اعمال این راهکار، در کاهش مصرف سوخت مورد نیاز و به تبع آن کاهش انتشار آلاینده‌های خطرناک از این بخش مؤثر است. تبخیر از حوضچه‌های تبخیر که در بر دارنده ی ترکیبات آلی فرآر می‌باشد، یکی دیگر از مشکلات زیست محیطی منطقه می‌باشد. در این خصوص، متأسفانه راهکار کنترلی کارآمدی در دسترس نیست و میزان آن نیز با روش‌های متعارف قابل اندازه‌گیری نیست علاوه بر این، انتقال پساب‌های صنعتی آلوده به مواد نفتی به گودال سوخت و حوضچه‌ی تبخیر و نیز انتقال مستقیم‌نفت به گودال سوخت در مواقع بروز مشکل در سیستم، نه تنها موجب آلودگی خاک و هوا در می‌گردد بلکه باعث هدررفت سرمایه‌ی ارزشمند مواد نفتی می‌شود. در خصوص انتقال مستقیم نفت به

گودال سوخت، پیشنهاد می‌گردد که با احداث تانک ذخیره سازی و انتقال نفت به آن در زمان بروز مشکل در سیستم بهره‌برداری، از هدررفت سرمایه و آلوده سازی هوا و خاک جلوگیری گردد. در مورد پساب آلوده به مواد نفتی، پیشنهاد می‌گردد که با توجه به دبی پساب ورودی به حوضچه‌ی تبخیر، مخزنی جهت جمع‌آوری و جداسازی فیزیکی مواد نفتی تعبیه گردد. در این خصوص، یکی از موارد مهم درانتخاب سیستم جداسازی مواد نفتی از پساب، نحوه‌ی وجود این مواد در پساب می‌باشد. نحوه‌ی وجود روغن و مواد نفتی در پساب به شکل مخلوط‌های روغن - آب را می‌توان به انواع دسته‌بندی کرد. با توجه به غلظت بالای چربی و روغن در پساب ورودی به حوضچه‌ی آزاد، پراکنده، معلق و محلول تبخیر در حدود ۱۴۰۰) جهت کاهش غلظت روغن در پساب (API Separator) API می‌توان از جداکننده‌ی ppm استفاده نمود. جداکننده‌ی یک مخزن دراز، باریک و کم‌عمق است که بسیاری از واحدهای نفت و گاز از آن به API استفاده عنوان مرحله‌ی جداسازی روغن و ذرات معلق در فرایند تصفیه‌ی پساب‌های خود استفاده می‌کنند. این جداکننده‌ها با بهره‌گیری از نیروی گرانش، مقادیر زیادی قطرات روغن و ذرات جامد معلق را جمع‌آوری می‌نمایند. به‌طور کلی گاز بوده و طراحی یکی از مهمترین مراحل تصفیه‌ی پساب‌های صنایع نفت و API می‌توان گفت که جداکننده‌های مناسب و انتخاب درست تجهیزات جانبی برای عملکرد مطلوب آن‌ها ضروری است. در صورت بالا بودن غلظت چربی در پساب ورودی، به منظور افزایش کارایی سیستم جداکننده می‌توان قبل از ورود پساب به جداکننده، توسط API کاهش داد. از دیگر مشکلات زیست محیطی انتشار فیلترهای جاذب روغن غلظت چربی موجود در پساب ورودی را بخارهای نفتی از مخازن نگهداری است. نتایج اندازه‌گیری‌ها در شرق تگزاس نشان می‌دهد که به ازای تولید روزانه‌ی ۱۷۰ هزار بشکه نفت، حدود ۱۳۰۰ تن ترکیبات آلی فرآراز مخازن نگهداری نفت به اتمسفر منتشر می‌شود [۶]. بنابراین، حذف یا کاهش انتشار از مخازن نگهداری نفت در جهت کاهش مخاطرات زیست محیطی ضروری به نظر می‌رسد. در خصوص حذف یا کاهش انتشار بخارات نفتی از مخازن نگهداری راهکارهای متعددی وجود دارد. اغلب راهکارهای موجود بر جمع‌آوری و استفاده از این بخارها تکیه دارد. به عنوان نمونه، استفاده از تانک‌های ذخیره سازی تحت فشار یکی از روش‌های حذف انتشار از مخازن نگهداری می‌باشد. این تانک‌ها در فشار بالایی کار می‌کنند که بخار خروجی از آن‌ها می‌تواند در گرمکن‌ها استفاده شود و یا به راحتی فشرده شود و در خطوط انتقال گاز قرار گیرد. علاوه بر این، پس از جمع‌آوری و فشرده سازی بخارهای نفتی، می‌توان به وسیله‌ی سوزاندن آن‌ها در میکروتوربو ژنراتورها برق تولید نمود. این روش در مواردی که یک جریان پایدار برای انتشار بخارهای نفتی به اتمسفر وجود دارد و تقاضا برای انرژی الکتریکی وجود دارد، پیشنهاد می‌گردد. یکی دیگر از روش‌های استفاده از بخارهای نفتی، احداث واحد بازیافت بخار است. واحد بازیافت بخار به یکی از سه روش تبریدی، غشایی و یا کربن فعال می‌تواند عمل کند. واحد بازیافت بخار شامل بخش‌هایی نظیر اسکرابر و کمپرسور می‌باشد که هدف آن استحصال بخار تشکیل شده در تانک‌های ذخیره‌سازی نفت خام می‌باشد. نتایج تحقیقات نشان می‌دهند که ارزش حرارتی بخارهای منتشره از مخازن نگهداری بین ۹۵۰ btu تا ۱۱۰۰ btu [۷] به ازای هر فوت مکعب می‌باشد. بخار بازیافت شده توسط واحد بازیافت ۷ [به ازای هر فوت مکعب می‌باشد ۹۵۰ btu تا ۱۱۰۰ btu] بخار برای مواردی نظیر انتقال به شبکه سراسری جمع‌آوری و انتقال گاز و یا استفاده به عنوان سوخت برای تجهیزات منطقه قابل استفاده است. نصب واحد بازیافت بخار، از میزان انتشارات به هوای محیط می‌کاهد و علاوه بر کاهش آلودگی هوا، کاهش هدررفت سرمایه‌ها را نیز به همراه خواهد داشت. بر اساس گزارش آژانس حفاظت محیط زیست امریکا، یک بازیافتی می‌کند [۷]. از دیگر مشکلات زیست واحد بازیافت بخار در صورت طراحی درست، بیش از ۵۹٪ انتشار گاز را محیطی فلرهای منطقه است، ایجاد دوده در هنگام سوختن که می‌توان آن را به احتراق ناقص نسبت داد. به منظور حذف و یا کاهش دوده در فلرها می‌توان از تزریق بخار و یا هوا استفاده نمود. در این روش، برای (Flare Tip) اطمینان از در دسترس بودن هوای کافی برای احتراق و انجام اختلاط کامل هوا و سوخت از فلر تیپ‌های تزریق بخار و یا هوا استفاده می‌شود. با توجه به ممیزی زیست محیطی، پیشنهادات نقاط ممیزی در سه حوزه ممیزی محیطی هوا، نمونه برداری آب و پساب و آنالیز گاز خروجی از دوکش‌ها ارائه شده است. پارامترهای ممیزی پیشنهادی برای هوای

محیط شامل O_3 ، SO_2 ، NO_x ، CO ، CO_2 و 10 است. برای گاز خروجی از دودکش‌ها این پارامترها عبارتند از PM، SO_2 ، NO_x ، CO ، CO_2 سرعت جریان خروجی و قطر O دمای جریان خروجی از دودکش، دمای هوای محیط، 2 ، دودکش برای ممیزی هوای محیطی، در صورت امکان، باید با توجه به جهت باد، یک نقطه در بالا دست و سه نقطه در پایین دست باد به عنوان نقاط ممیزی محیطی در نظر گرفته شوند. برای ممیزی گازهای حاصل از احتراق خروجی از دودکش‌ها نیز پیشنهاد می‌شود هر سه ماه یکبار هر فصل (تمامی دودکش‌های منطقه مورد آنالیز گاز احتراق خروجی قرار بگیرند. همچنین یکی از دودکش‌های منطقه مورد آنالیز مستمر قرار گیرد. برای ممیزی آب و پساب منطقه نیز پارامترهای پیشنهادی برای آب شرب، پساب صنعتی و پساب بهداشتی شامل pH ، TSS، BOD، COD، Oil and Grease می‌باشد. همچنین، علاوه بر پارامترهای ذکر شده، برای پساب صنعتی اندازه‌گیری Salinity کلیفرم و میزان کلیفرم گرمای پیشنهاد می‌شود. توصیه و برای پساب بهداشتی اندازه‌گیری میزان کل Heav Metals می‌شود هر سه ماه یکبار هر فصل (نمونه‌گیری و آنالیز از هر نقطه تخلیه پساب انجام گیرد و هر سه ماه یکبار، آب لوله کشی و آب دو نمونه از چاه‌های منطقه) یکی شور و یکی شیرین (نمونه‌گیری شده و مورد آنالیز قرار گیرند. همچنین، سطح آب چاه‌ها نیز باید به طور مرتب (هفتگی) رصد شوند

۱۴- نتیجه گیری

راهکارهای ارائه شده به دو بخش کوتاه‌مدت و بلندمدت تقسیم شدند که راهکارهای کوتاه‌مدت کنترل نسبت هوا به سوخت در محفظه احتراق کوره واحد نمک‌زدایی و ریویولر واحد گاز مایع که در هر دومورد بازدهی اقتصادی بالای به دست آمده نشان‌دهنده توجیه پذیر بودن آنها است. راهکارهای بلندمدت ارائه شده شامل استفاده از گرمای گازهای داغ حاصل از احتراق برای تولید برق، سرمایه‌ش ساختمان‌ها، سرد کردن هوای ورودی به توربین‌ها برای افزایش بازدهی است. از بین راهکارهای ارائه شده، SGR گاز مایع با استفاده از روش آنها و همچنین بهینه‌سازی واحد بازیافت سرمایه‌ش هوای ورودی به توربین‌های ایستگاه‌های تزریق گاز و سرمایه‌ش ساختمان‌ها دارای سوددهی اقتصادی قابل قبول می‌باشد و سوددهی مابقی روش‌ها نسبتاً پایین است معمولاً از دید فنی می‌توان اقدامات را به سه دسته زیر تقسیم نمود:

- اصلاح شرایط عملکرد

- بهینه‌سازی فرآیند

- ارتقاء سطح تکنولوژی

از منظر اقتصادی نیز می‌توان راهکارهای مشخص شده را بر حسب زمان بازگشت سرمایه در سه گروه راهکارهای کوتاه مدت، میان مدت و بلند مدت تفکیک کرد.

مراجع

- ۱- مرکز مطالعات تکنولوژی دانشگاه صنعتی شریف، گروه نفت و انرژی، مرجع کاربردی مدیریت انرژی، انتشارات دانشگاه صنعتی شریف، تهران، ص. ۱۵، ۱۳۸۵.
- ۲- عرب، قاسم، براتی ملایری، عقیل، برنامه ریزی و مدیریت مصرف انرژی، موسسه انتشاراتی هزاره سوم اندیشه، ص. ۴، ۱۳۸۸.

مؤسسه پژوهش در مدیریت و برنامه ریزی انرژی، "ایجاد سامانه اطلاعاتی مدیریت انرژی در مدیریت امور پالایش شرکت ملی پالایش و پخش فرآورده های نفتی ایران و استقرار سیستم مدیریت انرژی در شرکت پالایش-نفت تهران به صورت الگو"، ۱۳۸۷،

۴- آیین نامه جرایم زیست محیطی، شماره ۹۱۳/۳۷۴۱-۵۰۱/۸۲۳۵، سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور، ۱۳۷۹.

5. Optimize Glycol Circulation and Install Flash Tank Separators in Glycol Dehydrators, Lessons Learned from Natural Gas STAR Partners, EPA, October 2006.

6. VOC Emission from Oil and Condensate Storage Tanks, Albert Hendler, Jim Nunn, JoeLundeen, 2009.

7. Lessons Learned from Natural Gas Star Partners: Installing Vapor Recovery Units on Crude Oil Storage Tanks, EPA, 2003.

8- American National Standards Institute (ANSI, 2000:2005). www.ansi.org

9- Brown, Michael, "management systems for energy", 2007

10- International Standard Institute. www.iso.org. 2009.